

[Nina Andersen.]

Arbejdet i Mødrehjælpsinstitutionen. Naar jeg siger, det er vigtigt, er det, fordi det er min Opfattelse, at Betydningen af Mødrehjælpsinstitutionernes Arbejde i høj Grad vil være afhængig af den Personlighed, som staar i Spidsen for dem, og de Personer, som er med i Ledelsen. Det er foreslaaet, at Lederen skal være en Kvinde, hvilket er naturligt. Det er videre foreslaaet, at hun skal have gennemgaaet et anerkendt Kursus for Socialhjælpere eller være i Besiddelse af en dermed ligestillet Uddannelse. At det er et Menneske, der er uddannet praktisk paa det Omraade, det her drejer sig om, at hun kender Lovene, at hun kender alle de Ting, som kan bruges som Hjælp for Kvinderne, er vigtigt, men at det ikke alene er et Menneske, der har taget en god Eksamen, men som ogsaa har Personlighed og menneskelig Forstaaelse, er afgørende. Derfor er det fastslaet i § 6, Stk. 2, at den paagældende ved praktisk Arbejde paa det sociale Omraade skal have vist Evner, der gør hende særlig egnet til Leder af en Mødrehjælpsinstitution. Dette er meget vigtigt, og de, der har Forbindelse med Mennesker, som har arbejdet paa dette Omraade, er klar over, at Personligheden er i høj Grad af afgørende Betydning.

I Stk. 4 er der en Bestemmelse om, at det Personale, der ikke udelukkende beskæftiger sig med Kontorarbejde, skal saa vidt muligt have gennemgaaet et anerkendt Kursus for Socialhjælpere eller være i Besiddelse af en dertil svarende Uddannelse. Jeg vilde mene, det var rigtigt at tage Udtrykket „saa vidt muligt“ ud og fastslaa, at det paa alle Poster skal være kvalificerede Personer, der har med dette Arbejde at gøre.

Til Stk. 6 har jeg ogsaa en lille Bemærkning. Det er nemlig foreslaet i Stk. 6, at Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren skal godkende Lønninger og Pensionsforhold for de til Mødrehjælpsinstitutionerne knyttede Personer. Jeg vilde finde det rigtigt, at Socialministeren fastsatte disse Lønninger. Jeg tror, det er rigtigt, at man har ensartede Lønninger Landet over, og at de er fastsat fra Ministeriets Side, saaledes at man er sikker paa, at Kvalifikationen ogsaa anerkendes gennem Lønningerne, for det er nu engang saadan, at det Menneske, hvis Kvalifikation anerkendes gennem Lønningen, har langt større Mulighed for at kunne forhandle, for at kunne staa paa sin Ret, for at sætte sig i Forbindelse med

alle de forskellige Personer, hun skal sætte sig i Forbindelse med. Og jeg synes godt, man kan lade Socialministeren fastsætte Lønningerne her, saa meget mere som det ogsaa paa andre Omraader i Lovgivningen, bl. a. i Skolelovgivningen, er saadan, at Staten fastsætter Lønninger, som Kommunerne delvis skal være med til at bære.

Det er fastslaet, at Økonomien skal bæres dels af Staten, dels af Kommunerne. Det er rimeligt og naturligt at have en saadan Deling, fordi det Arbejde, der her gøres, foruden at komme den enkelte Person til Nytte, naturligvis ogsaa kommer det mindre Samfund, Kommunen, til Nytte. Det er til Gavn for Kommunen, at Mødre og Børn er i god Helbredstilstand, og det kan derfor være rimeligt, at Kommunerne er med til at bære Økonomien.

Endelig vil jeg gerne sige nogle Ord om Mødrehjælps Fællesraad. Det vil være rigtigt, om dette Arbejde Landet over bliver ført efter samme Linie. Det vil være rigtigt, at der er en Overledelse for dette Arbejde, og det foreslaas derfor ogsaa, at der ved Socialministerens Foranstaltning oprettes et Mødrehjælps Fællesraad, der skal være raadgivende for Socialministeren med Hensyn til Gennemførelsen af Loven, som endvidere skal følge Udviklingen med Henblik paa Mødrehjælpsarbejdet og i fornødent Omfang vejlede de enkelte Institutioner. Jeg synes, det er meget smukt, at man drager med ind i den øverste Administration alle de Mennesker, som har Føling med, Forstaaelse af og Kærlighed til dette Arbejde. Det foreslaas nemlig, at Mødrehjælps Fællesraad skal bestaa af Formændene for Institutionernes Bestyrelse og af Lederne, altsaa baade af dem, der i Kraft af deres Interesse er blevet Formænd for Institutionerne, og af dem, som i det daglige leder Institutionerne. Ogsaa her har man søgt at drage Sundhedsstyrelsen foruden Ministeriet med ind i Arbejdet, idet det foreslaas, at Socialministeren udnævner 2 Medlemmer, som repræsenterer henholdsvis Socialministeriet og Indenrigsministeriet. Endvidere skal Socialministeren udnævne 2 kvindelige Medlemmer efter Indstilling henholdsvis af Danske Kvinders Nationalraad og De samvirkende Fagforbund. At man fastslaaer for det første, at Kvinderne skal drages med ind i Arbejdet, og for det andet, at Indstillingen skal foretages af to af de landsomspændende Institutioner, saa man kan være sikker paa at faa Repræsentanter dels for Interesseomraadet, dels for netop de Mennesker, som skal omfattes af Arbejdet, synes jeg er rigtigt